

Anexă:

Prezentăm mai jos traducerea piesei *Horia a Gloska* (Horia și Cloșca) din culegerea întocmită de dr. Jaroslav Bartoš *Loučkářské hry českého obrození* (Pieseale de păpuși din epoca renașterii cehe), Praga, 1952

HORIA ȘI CLOȘCA

piesă în 4 acte de Ladislav Maizner.

Personajele:

Horia
Gloska haiduci
Hărúm
Pimprde, croitor
Paznicul de noapte
Ofițerul
Armată, cavaleri, haiduci
Săteni
Țăranul
Năcek.

Actul I. Scena se petrece în pădure — Gloska și Hărúm.

Hărúm: Iubite frate, ce rău am făcut, de a trebuit să părăsim pământul nostru și să ne ascundem ca niște fiare sălbatice aici, în pădurile pustii, unde n-avem parte decît de ploii și furtuni, că nu-și poate usca omul nici hainele de pe el.

Gloska: Eh, iubite frate, toată viața mea a fost numai un lanț neîntrerupt de nenorociri, care m-au adus într-o sărăcie așa de mare. Știi și tu, că abia pot să mă hrănesc pe mine și pe copiii mei. În timp ce prietenii mei se desfată în belșug, mie mi-au luat pe nedrept pământul moștenit de la părinți și m-au alungat de pe el. O, Hărúm, cine nu înțelege durerea și nedreptatea ce mi s-a făcut, acela desigur nu merită să fie om pe lume.

Hărúm: Ei, greu e pentru acel ce trebuie să suporte nedreptatea și nu poate să se răzbune pe dușmanii săi.

Gloska: Dar eu, Hărúm, de răzbunat tot mă voi răzbuna, chiar de va trebui să plătesc cu viața. Aștept numai să se întoarcă tovarășul meu Horia să văd ce răspuns bun mi-aduce, căci ne-a făgăduit, mie și tovarășilor mei, că va avea grije de drepturile ce ne-au fost luate.

Hărúm: Nu știu, frate, nu știu, dar tare mă îndoiesc că Horia va căpăta cele-cerute, căci greu e de vorbit cu asemenea domni ca să le spui ce te doare; iar cu jalbă scrisă nu va putea face mai nimic. Rareori li se înmînează aceste cereri și zac nebagate în seamă, și pînă la urmă sînt uitate, în timp ce tu cu copiii tăi trebuie să mori de foame.

Gloska: N-avea grijă, Horia e bărbat viteaz. Multe și-a luat asupră-și și totdeauna le-a dus la bun sfîrșit. Așa că nici de data asta nu mă îndoiesc.

Hărúm: Îți doresc ca nădejdea ta să nu te înșele. (*Se aude o împușcătură; intră Horia și încă un haiduc.*)

Gloska: Iată-l și pe tovarășul nostru Horia!

Horia: Bine v-am găsit prieteni; cît v-am mai căutat prin păduri! Dar de ce v-ați părăsit casele voastre, femeile și copiii și v-ați ascuns ca lighioanele sălbatice în pădurile pustii?

Gloska: Frate Horia, cruzimea omenească ne-a mînat aici, pentru că ne-am împotrivit poruncilor; te-am așteptat, să vedem ce veste ne-aduci: bună sau rea. Decît să ne fi înfățișat judecătîi, mai bine am părăsit totul.

Horia: Bucurați-vă dar cu mine, vecini dragi, și ascultați ce vă spun: de acum nu veți mai fi sub cuțitul acestor oameni fără de Dumnezeu, care v-au chinuit atît, ci domni și liberi, ca și ei, vă veți numi. Ascultați numai: îndată ce am sosit la rezidență, am avut îngăduința să mă înfățișez celui mai mare dregător; dar cum i-am înfățișat